

Noaptea cu vise.

Sorina

Noaptea cu vise.

Am plecat în noaptea asta, la-ntâlnirea mea cu vise,
adunând toți fulgii iernii, toate stelele lucide,
timpul, ce presează anul, luna iernii ce-o cuprinde,
parcă din copilărie, în priviri îmi revenise.

Agătate în cădere, stele înghețate-n joacă,
conturează forme stranii...parcă oameni, parcă locuri,
gândul răsucit alene într-un vis ciudat de jocuri,
mă atrage-ntr-o poveste, ce în noapte mă provoacă.

Străzi aglomerate, ninse, oameni căutând crăciunul,
brazi tăiați de pe coline, sufocați de instalații,
peste care adormite-'mpărățesc doar constelații,
un miros nebun de carne ce-a împodobit ceaunul.

Diminețile-nghețate, fără cântec, fără fum,
mă alungă din visare, contopindu-mă cu gerul,
trupul greu mi se adună, invocând în taină cerul,
mă răpesc din somn cu vise, parcă mă întorc din drum.